

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 3To/7/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010851  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1517010851.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného T. W. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/113/2017 zo dňa 03.05.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. augusta 2019 takto

### r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

T. W., B.. XX.XX.XXXX P. I., O. X. L. XX, I.Č.,

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

ako zhotoviteľ diela - montáže oceľovej haly podľa zmluvy o dielo uzavretej so spoločnosťou I. U., U.. U..G..C.. zo dňa 21.04.2016 v rozpore s § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci nezaistil bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci na stavenisku, keď v rozpore s prílohou č. 3, oddielu II, bodmi 5 a 6 nariadenia Vlády SR č. 396/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisko nezabránil pádu z výšky, keď dňa 01.06.2016 v čase o 15:25 hod. v X. na L. ulici umožnil poškodenému Ľ. I. pracovať na lešení vo výške cca 4 metre nad terénom, ktoré nebolo ukotvené k podlahe, a nemalo pevné a dostatočné vysoké zábradlie, ani iné vhodné prostriedky kolektívneho zabezpečenia, a bez prostriedkov osobného zabezpečenia proti pádu, a ktoré nebolo skontrolované odborne spôsobilou osobou, v dôsledku čoho po odrhnutí strešnej konštrukcie z lana žeriavu a jej páde na lešenie spadol poškodený Ľ. I. z lešenia na zem, a utrpel pomliaždenie mozgu a vnútrolebečným krvácaním pri zlomenine lebečnej klenby a spodiny, a týmito zraneniami dňa 14.06.2016 podľahol, čím poškodenej J. R., B.. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., K. XX, spôsobil škodu na nákladoch spojených s obstaraním pohrebu vo výške 942,31 € a poškodenej spoločnosti J. Z. L., H..U.., Q. XX, so sídlom X., škodu na nákladoch za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 7.844,58 €,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť,

č í m s p á c h a l

prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

## o d s u d z u j e

podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť v skúšobnej dobe sa uchádzať o získanie lešenárskeho preukazu podľa § 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, príloha 1A písm. p).

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť J. Z. L., a.s., IČO XX XXX XXX, Q. XX, X., a poškodená J. R., B.. XX.XX.XXXX, O. X. K. XX, I., odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

## o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava V pod sp.zn. 2T/113/2017 dňa 03.05.2018 uznal obžalovaného T. W. vinným zo spáchania prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01.06.2016 v čase o 15:25 hod. v X. na L. ulici za čerpacou stanicou Y. spôsobil počas osadzovania strešnej konštrukcie do už predom osadených zvislých ocelových stĺpov konštrukcie haly za pomoci žeriavu z nedbanlivosti smrť neb. O. I., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom I., keď sa osadzovaná strešná konštrukcia odtrhla počas osadzovania z gurtne, ktorou bola upevnená na lano žeriavu, spadla na lešenie na ktorom stáli poškodený neb. O. I. s obvineným a zhodila neb. O. I. spolu s obvineným z lešenia, pričom neb. O. I. utrpel pri páde pomliaždenie mozgu a vnútrolebečným krvácaním pri zlomenine lebečnej klenby a spodiny a týmito zraneniami dňa 14.06.2016 podľahol. T. W. pri výkone tejto práce porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z jeho zamestnania, a to povinnosť uvedenú v § 39 ods. 1, ods. 2 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce tým, že hrubým spôsobom porušoval povinnosti, ktoré mu vyplývali zo všeobecne záväzných právnych predpisov a ostatných predpisov BOZP; v § 146 ods. 2 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce tým, že nepokladal pri práci za potrebné rovnocenné plnenie požiadaviek BOZP s plnením pracovných úloh a nielenže toleroval nebezpečnú prácu, ale aj sám nebezpečne pracoval; v § 146 ods. 4 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce tým, že v dôsledku neznalosti ustanovení uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP pracoval aj s neb. O. I. na lešení ktoré nespĺňalo požiadavky príslušných predpisov BOZP a teda bolo nebezpečné; v § 147 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce tým, že sústavne nezaistoval BOZP svojím zamestnancom, teda živnostníkom na stavbe, dovolil im pracovať nebezpečne, sám pracoval na nebezpečnom prenosnom lešení a neinformoval na začiatku pracovnej zmeny svojich zamestnancov o bezpečných pracovných postupoch a o nebezpečenstvách a ohrozeniach pri prácach na montáži ocelevej haly, tak ako je to uvedené v § 3 ods. 4 vyhlášky MPSVR SR č. 147/2013 Z.z.; v § 6 ods. 1 písm. a) zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že ako zamestnávateľ nevykonával všetky opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce, a to tým že pri montáži konštrukcie haly sa pracovalo nebezpečne vo výške cca. 4 m nad terénom na prenosnom lešení, ktoré zmontoval obvinený T. W. spolu s neb. O. I. a ktoré bolo nebezpečné, pretože nohy lešenia neboli opatrené opernými pätkami a lešenie nebolo opatrené ochranným zábradlím, a pri práci neb. O. I. nepoužil osobné zabezpečenie proti pádu z výšky; v § 6 ods. 1 písm. i) zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že nespracoval písomný dokument o správnych a bezpečných pracovných postupoch pri montáži haly; v § 6 ods. 8 zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že ako vedúci zamestnanec zrejme nepovažoval úlohy vyplývajúce zo všeobecne záväzných a ostatných predpisov BOZP za rovnocennú a neoddeliteľnú súčasť jeho pracovných povinností; v § 7 ods. 3 zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že neoboznámil zamestnancov (živnostníkov) so všeobecne záväznými právnymi a ostatnými predpismi BOZP so zameraním na výkon konkrétnej práce, či pracovného zamerania; v § 9 ods. 1 zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že ako zhotoviteľ

oceľovej haly sústavne nekontroloval a nevyžadoval dodržiavanie všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP, pričom túto povinnosť nemohol plniť, nakoľko sám pracoval nebezpečne; v § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že nevyžadoval od neb. O. I. doklad o absolvovaní oboznámenia, resp. nevykonával oboznámenie neb. O. I. v rámci všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP; v bode 5.1, bode 5.2, časť B, oddiel II., prílohy č. 3 k NV SR č. 396/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisko, tým že nezabezpečil, aby prenosné lešenie malo pevné a dostatočne vysoké zábradlie so zarážkou pri podlahe, držadlom pre ruky a strednou výstuhou, čím nezabránil pádu z výšky technickými opatreniami; v bode 6.1, bode 6.3, časť B, oddiel II., prílohy č. 3 k NV SR č. 396/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisko, tým že predmetné prenosné lešenie nevyhovovalo požiadavkám, keďže ho zmontovali obvinený s neb. O. I., hoci na to nemali oprávnenie, teda nezabezpečil odborné navrhnutie, zmontovanie, a udržiavanie prenosného lešenia; v § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky MPSVR č. 147/2013 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, tým že riadne nesplnil povinnosť oboznamovania a informovania pracovníkov; v § 3 ods. 4 vyhlášky MPSVR č. 147/2013 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, tým že nezdokumentoval povinnosť informovať osoby vykonávajúce stavebné práce o bezpečných pracovných postupoch a o nebezpečenstvách a ohrozeniach v montážnom denníku, ktorý pravdepodobne nevedol; v bode 2.1 prílohy č. 6 k vyhláške MPSVR č. 147/2013 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, tým že nezabezpečil, aby prenosné lešenia boli opatrené ochranným zábradlím vysokým najmenej 1 m so stredovou tyčou a okopovou lištou so všetkých strán, príp. nezabezpečil osobné zabezpečenie proti pádu z výšky, nakoľko sa pracovalo vo výške 4 m nad terénom; v bode 3.4 prílohy č. 6 k vyhláške MPSVR č. 147/2013 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, tým že predmetné lešenia neboli opatrené predpísaným ochranným zábradlím; v bode 4.1 prílohy č. 6 k vyhláške MPSVR č. 147/2013 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, tým že nezabezpečil zmontovanie prenosného lešenia odborne spôsobilou osobou, a teda lešenie nebolo úplne zmontované a riadne odovzdané; v bode 5.1, písm. a) až g) prílohy č. 6 k vyhláške MPSVR č. 147/2013 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, tým že neb. O. I. ako ani obvinený nepoužili pri práci osobné zabezpečenie proti pádu; v bode 116 písm. a), písm. b) STN 7308101 Lešenia, tým že nezabezpečil, aby technická dokumentácia prenosného lešenia bola spracovaná v takom rozsahu aby spoľahlivo preukázala žiadané vlastnosti konštrukcie lešenia po stránke statickej, funkčnej a pracovnej bezpečnosti a umožnila bezpečné vyhotovenie konštrukcie lešenia a bezpečné používanie a údržbu lešenia; v bode 200 STN 7308101 Lešenia, tým že prenosné lešenie bolo dané do užívania aj keď nebolo úplne dokončené, vybavené a vystrojené; T. W. týmto konaním ďalej spôsobil poškodenú J. R., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom I., K., XX škodu na nákladoch spojených s obstaraním pohrebu neb. O. I. vo výške 942,31 eur a pošk. spol. J., so sídlom X. Q. XX škodu na nákladoch za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 7844.58 eur.

Za to mu bol súdom prvého stupňa podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, a tiež trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vykonávať prípravu prác k realizácii stavby a dokončovacích stavebných prác pri realizácii exteriérov a interiérov vo výmere 5 rokov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 7.844,58 € poškodenému J..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 23.05.2018 obžalovaný odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Odvolanie odôvodnil obhajca obžalovaného podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.07.2018.

Napadnutému rozsudku vytýka, že dôkazy, z ktorých súd vychádzal, nie sú takého charakteru, aby obžalovaný mohol byť uznaný za vinného zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, a tým aj uloženie trestu. Na hlavnom pojednávaní súd nevykonal, resp. zamietol návrh obhajoby na doplnenie dokazovania, a to doloženie montážneho denníka, kde sám Ing. J. I. uviedol vo svojom výsluchu, že tento denník je v archíve spoločnosti, pre ktorú pracuje, tiež navrhol vypočuť p. L. - koordinátora bezpečnosti práce, ktorého spomenul svedok Ing. J. I. vo svojom výsluchu. Tieto dôkazy mohli prispieť k lepšiemu objasneniu veci, a tým aj spravodlivého rozhodnutiu. Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia, ktorí jednoznačne potvrdili, akým spôsobom došlo k vykonávaniu prác poškodeného vo vzťahu k osobe obžalovaného, ako aj to, že poškodený pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba na základe ústnej dohody s obžalovaným. Obhajoba podotýka, že to pre uzavretie takého obchodno-právneho vzťahu medzi poškodeným a obžalovaným podľa obchodnej praxe a obchodných zvyklostí postačuje. Poškodený ako SZČO (výpis zo živnostenského oprávnenia poškodeného) absolvoval a písomne potvrdil, že má všetky školenia, ktoré sa týkajú bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, kde okrem už predošlých školení, ktoré vykonal, mal ešte aj školenie od investora bezprostredne pred nástupom na samotnú stavbu, čo mohlo vyplývať okrem iného aj z výpovede svedka p. L. ako koordinátora bezpečnosti, ktorého obžalovaný navrhol vypočuť, avšak súd tento návrh zamietol bez odôvodnenia.

Okresný súd uviedol, že vinu obžalovaného a príčinnú súvislosť mal preukázať výpoveďami svedkov a znaleckým posudkom, pričom podľa súdu obhajoba bola vyvrátená znaleckým dokazovaním, a to znaleckým posudkom č. 10/2016 a jeho doplnením č. 12/2017 znalcom Ing. T. U., PhD., ktorý uviedol, že pri prácach neboli dodržané všeobecne záväzné právne predpisy BOZP, kde znalec uviedol aj to, že obžalovaný toleroval nebezpečný spôsob práce, s čím nemožno súhlasiť, pretože poškodený tým, že pracoval ako SZČO, vedel, či môže alebo nemôže na základe predtým vykonaných školení o BOZP vykonávať práce na stavbe a lešení, pričom z dokazovania je preukázané, že obaja regulovali prácu žeriavníka. Z vykonaného dokazovania je jasné, že pohyb strešnej konštrukcie a jej vzpriečenie bolo zapríčinené vyosením celej konštrukcie pri jej manipulovaní žeriavnikom, pričom je nutné uviesť to, že deň predtým pri práci s iným žeriavnikom práce prebehli v poriadku a plynule bez zjavných ťažkostí, či už zo strany poškodeného alebo obžalovaného. Sám žeriavník na základe pokynov oboch osôb, t.j. poškodeného a obžalovaného videl, že strešná konštrukcia uviazaná na gurtňach je napnutá, preto pri navigácii a podávaní pokynov mal dbať na správnom postupe manipulovania so strešnou konštrukciou. Znalec nemôže hodnotiť, že poškodený pracoval na stavbe nelegálne, čo súd neprávne posúdil, keď uviedol, že medzi nimi nebol žiadny obchodnoprávny vzťah či občiansky vzťah. O nelegálnu prácu vôbec nemohlo ísť už len preto, že poškodený mal živnostenské oprávnenie a na uzavretie obchodnoprávneho vzťahu medzi poškodeným a obžalovaným podľa obchodných zvyklostí postačuje ústna dohoda, z toho dôvodu akékoľvek závery znalca alebo súdu, že medzi obžalovaným a poškodeným bol vzťah zamestnávateľ a zamestnanec, vôbec neobstojí, pretože tvrdenie obžalovaného je podporené aj rozhodnutím príslušného inšpektorátu práce nachádzajúce sa v spise, ktorý pri šetrení udalosti, či išlo o pracovný úraz alebo nie, uzavrel túto udalosť tak, že vzhľadom na to, že medzi obžalovaným a poškodeným nebol založený pracovnoprávny vzťah, nejde o pracovný úraz, a teda nešlo o pracovný úraz poškodeného. Z uvedeného dôvodu teda nemôže byť správne vyhodnotené a konštatované či už zo strany súdu alebo znalca v jeho znaleckom posudku, že tu bol vzťah zamestnávateľ a zamestnanec a odkázať na príslušný zákon č. 124/2006 Z.z. o BOZP a na § 7 ods. 1. Ani konštatovanie súdu, že obžalovaný nemal aktualizované oprávnenie viazača bremien nemá za príčinu to, že došlo nešťastnej udalosti, pretože ako žeriavník uviedol, strešnú konštrukciu obžalovaný uviazal 4 gurtňami, pričom postačovali iba dve, čo znamená, že tu bola dostatočná zábezpeka zo strany obžalovaného na dobré uviazanie a upevnenie strešnej konštrukcie tak, aby sa strešná konštrukcia neutrhla. Zo znaleckého posudku znalca Ing. T. U., PhD., vyplýva, že sám poškodený porušil niekoľko ustanovení predpisov o BOZP, čo je relevantné pre samotné posúdenie, či vôbec môže obžalovaný ako SZČO zodpovedať za konanie poškodeného, ktorý po celý čas vykonával akékoľvek práce na stavbe ako SZČO, teda medzi nimi nebol vzťah nadriadenosti a podriadenosti ako u vzťahu zamestnávateľ a zamestnanec, preto obžalovaný nemohol porušiť ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z., ktorý pojednáva o tom, že zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný podľa písm. a) vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade správnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, čiže tým, že tu nebol vzťah zamestnávateľ - zamestnanec, toto hodnotenie a konštatovanie súdu alebo znalca, že mal takto vystupovať vo vzťahu k poškodenému, nie je ničím podložené, a nebolo vôbec preukázané. Súd musí svoje hodnotenie opierať len o dôkazy, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania. Ďalšie tvrdenie súdu, že predmetné lešenie obžalovaný zmontoval, nie je podložené žiadnym dôkazom, pretože vo

svojej výpovedi sa obžalovaný predsa vyjadril, kto doniesol lešenie na stavbu, a kto ho zmontoval, kde poškodený obžalovanému sám uviedol, že má lešenársky preukaz, a preto pre neho nie je problém postaviť lešenie, pričom jeho samotnú bezpečnosť odkontroloval poškodený, ktorý by ho upozornil, ak by nespĺňalo všetky parametre bezpečnosti, a sám poškodený by predsa na ňom nepracoval. Obžalovaný poškodeného nijakým spôsobom nenútil, aby na ňom pracoval, pretože nešlo o pracovnoprávny vzťah, kde príkazy zo strany zamestnávateľa musia zamestnanci plniť, teda v tomto prípade nešlo o nariadenie nejakého príkazu. Okresný súd tiež uviedol, že poškodený nebol riadne a preukázateľne poučený s predpismi o BOZP, čo nie je pravda, tak ako neobstojí konštatovanie súdu, že obžalovaný si mal vyžiadať od všetkých osôb, ktoré s ním pracovali, doklady, ktoré by potvrdzovali, že tieto osoby absolvovali príslušné školenia, pretože zo spisu vyplýva, a je to aj preukázané, že tieto osoby už predtým absolvovali školenia, a ešte pred samotným nástupom na stavbu absolvovali ďalšie školenie či už od Ing. D. I. a alebo od p. L. L.. Zodpovednosť obžalovanej osoby preto nemôže byť a nastať v prípade, ak poškodený vystupoval ako SZČO, iba v prípade, ak by vystupoval ako zamestnanec, čo sa v danom prípade sa nestalo. Súd na str. 11 rozsudku uviedol, že obžalovaný má platný lešenársky preukaz, toto tvrdenie nikdy nevyplývalo z jeho výpovede, ale iba to, že pred nástupom na stavbu práve poškodený mu tvrdil, že má platný lešenársky preukaz, a aj pre toto vyhlásenie poškodeného sa obžalovaný s ním dohodol, že či nechce ísť vykonávať práce na predmetnej stavbe. Hodnotenie súdu, že skutok by sa nestal, ak by boli dodržané všetky bezpečnostné ustanovenia vyplývajúce z právnych predpisov, a najmä nedostatkov prenosného lešenia je predčasné, pretože zo znaleckého posudku, a ani z iných listinných dôkazov nebola šetrená tá skutočnosť, prečo došlo a kto je zodpovedný za náraz samotnej strešnej konštrukcie do lešenia, pretože ak by nedošlo k nárazu do lešenia manipuláciou žeriavnika, nedošlo by k tejto nešťastnej udalosti, kde podľa obžalovaného žeriavnik nedostatočne a nesprávne vyhodnotil situáciu pri vzpriečení strešnej konštrukcie pri jej osadzovaní a vyosení, nebolo šetrené prečo manipuláciou žeriavnika došlo k vyoseniu a vzpriečeniu konštrukcie, kde podľa obžalovaného nedostatočne tento reagoval na samotnú vzniknutú situáciu, ktorá predchádzala nárazu strešnej konštrukcie do lešenia, čiže obhajoba má zato, že touto otázkou sa príslušný znalec vôbec nezaoberal, pričom toto vyplývalo aj z výsluchov svedkov v prípravnom konaní, a šetrenie tejto skutočnosti by bolo odpoveďou, prečo potom následne došlo k vzniku samotnej nešťastnej udalosti.

Výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby, dôkazy z ktorých súd v konaní vychádzal, nie sú dostatočné na preukázanie viny, preto súd v tomto prípade nemohol dospieť k jednoznačnému záveru, že obžalovaný je vinný z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, preto obhajca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby.

Prokurátor ani poškodení nevyužili právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré im bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Nadriadený súd po preskúmaní predloženej veci nezistil žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil obžalovaného a ostatné procesné strany.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajca v plnom rozsahu sa pridrižoval písomných dôvodov odvolania a zdôraznil, že vo veci nebol náležite zistený skutkový stav a nebolo vyhovené návrhom obhajoby na vykonanie dokazovania, hoci tieto by poskytli lepší obraz o priebehu stavebných prác. Sám znalec na str. 17 znaleckého posudku uvádza, že ak by mal k dispozícii stavebný denník, mohol by objektívnejšie vypracovať znalecký posudok. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil obžalovaného spod obžaloby, alternatívne vec vrátil súdu prvého stupňa. Pre prípad, že odvolací súd dospeje k záveru o zavinení obžalovaného, poukázal na to, že trest zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 5 rokov, je preňho v spojení s povinnosťou nahradiť škodu likvidačný, keďže žije v regióne so slabšími pracovnými príležitosťami. Navyše trestným rozkazom v tejto veci mu bol uložený podstatne miernejší trest.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry považovala napadnutý rozsudok za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch. Súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

S vykonanými dôkazmi sa správne vysporiadal a zistil zavinenie obžalovaného na následku. Uložený trest tiež považovala za primerané a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný T. W. pred odvolacím súdom uviedol, že mu je veľmi ľúto, čo sa stalo, ale O. nebol jeho zamestnanec, ale partner, kolega. Pracovali nebezpečne, ale obžalovaný nie je schopný zaplatiť celú tú sumu uvedenú v rozsudku, má malé dieťa, je živiteľom rodiny, je to preňho likvidačné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie alebo ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci navrhnuté procesnými stranami v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, avšak nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, keď vykonané dôkazy vyhodnotil nedostatočne bez toho, aby prihliadol na všetky známe okolnosti prípadu vzťahujúce sa na konanie obžalovaného a konanie poškodeného, a preto vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného vyvodil čiastočne nesprávne právne závery.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 07.12.2017 obžalobu na T. W. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, ako je uvedený vyššie v tomto odôvodnení.

Na hlavnom pojednávaní konanom obžalovaný T. W. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného, vypočul svedkov Ing. J. a I. a, T. W. st., T. W., L. P., L. L. a J. R., podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne Mgr. T. Z., vypočul znalca z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie stavebníctvo, Ing. T. U., PhD., a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Obžalovaný sa obhajoval tým, že pri osádzaní strešnej konštrukcie bola táto na jeho strane zafixovaná, a poškodený potreboval na jeho strane konštrukciu dať nižšie. Žeriavnik ju ale príliš znížil, v dôsledku čoho sa konštrukcia vzpriečila, a nedokázali ju dať späť. Museli ju preto dať von a začať nanovo. No keď vybíjali skrutky, konštrukcia bola príliš nabok, vyskočila meter do výšky zo stĺpov, oboch zhodila z lešenia a následne spadla na lešenie. Práce vykonával na podklade zmluvy so spoločnosťou I. U., spol. s r.o., ktorá si obžalovaného objednala ako partiu ľudí zmluvou o dielo. Obžalovaný prevzal stavenisko, fakturoval práce objednávateľovi, viedol montážny denník, oslovil firmu za účelom získania žeriavnika, objednal lešenie. Lešenie montoval obžalovaný spolu s poškodeným, ktorý bol hlavný lešenár. Doklady k spôsobilosti mal poškodený obžalovanému predložiť neskôr, kedy sa tiež mala spísať zmluva medzi nimi

dvomi. Obžalovaný nemal dôvod neveriť poškodenému, pretože s lešením robil roky. Lešenie nemalo zábradlie, čo poškodený odôvodnil tým, že by im bránilo v práci a bolo by ťažké. Postroje mali k dispozícii, ale si ich neobliekli, pretože by im bránili v pohybe. Lešenie prevzal obžalovaný potom, čo ho poškodený ako odborník odobril. Gurtne viazal obžalovaný, mal na to oprávnenie vydané v Českej republike. Ostatných pracovníkov na stavbe pre započatím prác obžalovaný ústne poučil o BOZP. Obžalovaný bol zodpovedný za dielo, nie za prácu svojich kolegov. Poškodený bol živnostník, teda zodpovedný partner obžalovaného, nie jeho zamestnanec, tým bol len T. W..

Priebeh udalosti nebol sporný, keď tento vyplynul z výpovedí obžalovaného, svedka T. W. st., svedka T. W., svedka L. P.. Z týchto vyplýva, že v dôsledku nemožnosti nasadiť strešnú konštrukciu na nosné stĺpy bolo potrebné uvoľniť konštrukciu zo stĺpa, na ktorom už bola upevnená skrutkami, po odstránení poslednej skrutky sa konštrukcia vzpriechila, zmenila tvar, roztrhli sa gurtne, na ktorých visela, a padla na lešenie a následne na zem. Lešenie, na ktorom stáli obžalovaný aj poškodený spadlo, a obaja dopadli na zem. Takýto skutkový stav zodpovedal záverom znalca o jeho priebehu.

Pre posúdenie zodpovednosti za bezpečnosť na stavenisku boli relevantné nasledujúce skutočnosti, ktoré vyplynuli zo svedeckých výpovedí Ing. J. a I. a, L. L., ale najmä z listinných dôkazov.

Spoločnosť Promto, s.r.o., na základe zmluvy o dielo odovzdala stavenisko spoločnosti I. U., spol. s.r.o. Ing. J. I. zo spoločnosti L., s.r.o. vykonával funkciu stavbyvedúceho pre spoločnosť I. U., spol. s.r.o. Spoločnosť L., s.r.o. nemala uzavretú žiadnu zmluvu s obžalovaným ani poškodeným. Spoločnosť I. U., spol. s.r.o. mala na základe zmluvy vykonať práce pre L., s.r.o., I. U., spol. s.r.o. zabezpečovala robotníkov. Zmluvu o dielo uzavrela spoločnosť I. U., spol. s.r.o. s obžalovaným. Funkciu stavbyvedúceho za spoločnosť I. U., spol. s.r.o. vykonával L. L., ktorý dohadoval s robotníkmi stavebné postupy, chodil na kontrolné dni s investormi asi raz za týždeň. Nekontroloval postup pri osádzaní konštrukcie, kontroloval dohodnuté práce až následne. Spoločnosť L., s.r.o. objednala koordinátora bezpečnosti, T. Podhradského zo spoločnosti X., s.r.o., ktorého úlohou bolo kontrolovať dodržiavanie zásad BOZP, na stavbu chodil 2x za mesiac.

Znalec z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie stavebníctvo, Ing. T. U., PhD., posudzoval, či z hľadiska bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (ďalej iba „BOZP“), boli pri udalosti spojenej so smrťou O. I. porušené všeobecne záväzné právne a ostatné predpisy o BOZP spoločnosťou I. U., spol. s.r.o., živnostníkom T. W. alebo poškodeným O. I. alebo iným subjektom, a či by vznikli dané následky, ak by boli dodržané všeobecne záväzné právne a ostatné predpisy o BOZP. Z tohto znaleckého posudku vyplýva, že príčinou pádu poškodeného, v dôsledku ktorého zomrel, bolo to, že pri montážnych prácach na výrobné hale z oceľových konštrukcií sa tieto vykonávali z nebezpečného prenosného lešenia, a pri prácach neboli dodržané všeobecne záväzné právne a ostatné predpisy o BOZP. Poškodený O. I. s obžalovaným T. W. pracovali na lešení vo výške asi 4 m nad terénom z makadamu, avšak lešenie nebolo opatrené kolektívnym ochranným prostriedkom, teda ochranným zábradlím vysokým najmenej 1 m, so strednou tyčou vo výške 50 cm a okopovou lištou vysokou 10 cm. Obaja nepoužívali osobné zabezpečenie proti pádu z výšky. Keďže obaja neboli žiadnym spôsobom zabezpečení proti pádu z výšky pri dopade strešnej konštrukcie na prenosné lešenie obaja z neho spadli. V posudzovanom skutku živnostník (zhotoviteľ) obžalovaný T. W., ktorý realizoval montáž haly, vykonával a toleroval na pracovisku nebezpečný spôsob práce. Poveternostné podmienky na stavenisku v čase vzniku ublíženia na zdraví neboli nepriaznivé, pretože viditeľnosť bola veľmi dobrá a teplota vzduchu bola primeraná ročnému obdobiu (18° C). Fúkal mierny vietor a bolo po daždi. Strešnú konštrukciu vážiacu asi 900 kg viazali na hák autožeriavu popruhmi („gurtňami“) a dvíhali ju do výšky pomocou pristaveného autožeriavu.

Znalec ďalej konštatoval, že obžalovaný T. W. vlastnil preukaz viazača bremien, ktorý bol vydaný v Českej republike, ktorý však podľa zákona č. 125/2006 Z.z. nie je akceptovaný v Slovenskej republike. Pre uvedené si mal obžalovaný aktualizovať preukaz na základe absolvovania školenia a následnej skúšky u autorizovanej právnickej alebo fyzickej osoby v SR. Na základe tohto obžalovaný nemal oprávnenie vykonávať viazanie bremien, ktoré však aj napriek tomu vykonával. Viazanie bremien vykonával aj poškodený, hoci tiež nevladnil preukaz viazača bremien. Uvedené bolo hrubým porušením všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP. Na viazanie bremien, teda aj dielov strešnej konštrukcie, sa musia používať nepoškodené viazacie prostriedky (popruhy) o známej nosnosti. V posudzovanom skutku podľa výpovede svedkov boli použité poškodené viazacie prostriedky (gurtne).

Toto podľa znalca vyvrátil žeriavnik L. P. svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Za viazanie bremena a jeho manipuláciu zodpovedá viazač. Znalec však dospel k záveru, že ak by aj poškodenými gurtňami bolo spôsobené odtrhnutie konštrukcie, pri podržaní predpisov o BOZP by neprišlo už smrteľnému následku, nakoľko by poškodený zostal visieť na lešení a nedopadol by na zem, v čoho dôsledku utrpel smrteľné zranenie.

V čase vzniku posudzovaného skutku poškodení usadzovali strešnú konštrukciu do oceľových stĺpov a to tak, že obaja navigovali žeriavnika tak, aby pohybom ramena žeriavu mohli obaja osadiť (zasunúť) konce strešnej konštrukcie do stĺpov. Po zasunutí koncov strešnej konštrukcie do stĺpov najskôr sa upevnil jeden koniec strešnej konštrukcie do jedného stĺpa pomocou skrutiek a matíc a potom druhý koniec. Toto zmontovanie najprv vykonal p. T. W. z prenosného lešenia. Potom chcel upevniť druhý koniec strešnej konštrukcie do stĺpa aj p. O. I.. Avšak otvory v strešnej konštrukcii a v stĺpe boli vyosené (nelícovani), preto bolo treba pohnúť strešnou konštrukciou smerom nadol asi o 1 cm. Pohyb strešnej konštrukcie na strane poškodeného O. I. však bol o niečo väčší, čo spôsobilo, že strešná konštrukcia sa vysunula zo stĺpa a pohla sa smerom dole. Pohyb strešnej konštrukcie mal za následok jej vzpriečenie v stĺpe na strane obžalovaného T. W.. Vzpriečenie strešnej konštrukcie nedovoľovalo opätovné zmontovanie jej konca so stĺpom na strane poškodeného O. I.. Obaja sa domnievali, že jedinou možnosťou opätovného osadenia strešnej konštrukcie do stĺpov je jej odmontovanie zo stĺpa na strane obžalovaného T. W., a po jej nadvihnutí opätovné osadenie do oboch stĺpov. Vzpriečenie konca strešnej konštrukcie malo za následok aj deformáciu skrutiek, ktoré nebolo možné odskrutkovať a bolo ich treba vysekať. Pri vysekaní skrutiek žeriavnik držal strešnú konštrukciu na napnutých popruhoch. Preto poškodení dali pokyn žeriavnikovi, aby trochu povolil strešnú konštrukciu, aby jej zavesenie bolo voľnejšie, ale žeriavnik im povedal, že sa to nedá. Po vysekaní poslednej skrutky sa strešná konštrukcia prudko vymrštila smerom hore asi o jeden meter, pretože viazacie popruhy boli napnuté. Pri tomto pohybe sa popruhy roztrhli, čím sa zrušilo zavesenie strešnej konštrukcie, a preto táto spadla na prenosné lešenie, na ktorom sa stáli obaja. Pád strešnej konštrukcie na lešenie mal za následok naklonenie prenosného lešenia a pád oboch na terén okolo lešenia, pretože prenosné lešenie nebolo opatrené ochranným zábradlím, teda sa ho nemohli chytiť pri naklonení lešenia. Keby však obaja boli použili osobné zabezpečenie proti pádu, pri jeho správnom ukotvení by nemohli padnúť na makadamový podklad haly, ale zostali by visieť nad terénom.

V ďalšej časti znaleckého posudku sa znalec venoval právnej charakteristike a analýze vzťahov medzi zúčastnenými subjektmi. Dospel k záveru, že poškodený O. I. vykonával nelegálnu prácu. Jeho prítomnosť na stavenisku, resp. práca bola podmienená absolvovaním oboznámenia so zásadami BOZP pri montáži haly, ktoré mal vykonať obžalovaný T. W.. Poškodený O. I. mohol vstúpiť na stavbu len po absolvovaní tohto oboznámenia a v sprievode ďalšej osoby, napr. obžalovaného T. W., ktorý bol zhotoviteľom predmetnej oceľovej haly. O absolvovaní oboznámenia s BOZP na stavbe pred prvým vstupom na ňu nie je vo vyšetrovacom spise žiadny dokument. V zákone č. 124/2006 Z.z. o BOZP, § 7 ods. 1, sa ale uvádza, že zamestnávateľ (podľa § 9 zákona 124/2006 bol zamestnávateľom obžalovaný), v posudzovanom skutku živnostník obžalovaný T. W. je povinný vykonať pravidelné, zrozumiteľné a preukázateľné oboznamovanie. Realizácia tohto oboznamovania je spomenutá vo svedeckej výpovedi p. L. L., v ktorej sa uvádza, že on preškolil všetkých ôsmich pracovníkov zúčastnených na montáži oceľovej haly pred začiatkom výkon práce na stavbe, avšak nie je o tom vyhotovený žiadny záznam. Obžalovaný ako zamestnávateľ bol povinný sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov na zaistenie BOZP, zásad bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania na pracovisku a bezpečných pracovných postupov. Obžalovaný bol povinný vyžiadať si potvrdenie o absolvovaní ročných školení od poškodeného aj zamestnancov pred začiatkom montážnych prác. od poškodeného O. I., ale aj od ostatných zamestnancov, ktorí boli tiež živnostníci. Bez takéhoto dokumentu nemali začať pracovať na stavbe. Ak takéto dokumenty neexistovali potom platí prezumpcia neviny zúčastnených, pretože neboli poučení o všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP, a teda nevedeli ako sa pri práci majú správať, aby ich práca bola bezpečná. Uvedené sa v plnej miere preukázalo tým, že obaja pracovali nebezpečne. Za neplnenie ustanovení vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP v plnej miere zodpovedal živnostník - obžalovaný T. W., pretože bol zamestnávateľom. Obžalovaný sa v zmluve o dielo zaviazal, že „montáž bude vykonávať v súlade so všetkými platnými normami a požiadavkami o dodržiavaní BOZP“. Uvedené znamená, že zhotoviteľ mal v rámci plnenia požiadaviek uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisoch BOZP vykonávať trvalú kontrolu ich plnenia, lebo za ich plnenie či neplnenie bol plne zodpovedný.

Ďalej mal obžalovaný T. W. kontrolovať riadne používanie osobných ochranných pracovných prostriedkov, ochranných zariadení a iných ochranných opatrení. Obžalovaný T. W. mal povinnosť nielen kontrolovať svojich zamestnancov, či dodržiajú pri práci všeobecne záväzné právne a ostatné predpisy BOZP, ale ich mal aj sám dodržiavať, čo však nerobil. Školenia zamestnávateľov z oblasti BOZP im v rozsahu nimi vykonávaných prác môžu vykonať špecializované právnické alebo fyzické osoby oprávnené na výchovu a vzdelávanie (§ 27 zákona č. 124/2006 Z.z. o BOZP). Vzťahujú sa na nich tiež požiadavky na zaistenie BOZP týkajúce sa technických prvkov práce (§ 13 až § 16 zákona č. 124/2006 Z.z. o BOZP). Dá sa konštatovať, že sa zákon o BOZP sa úplne a v celom rozsahu vzťahuje na všetkých zamestnávateľov, tzn. aj na živnostníkov, ktorý zamestnávajú čo i len jednu osobu - zamestnanca (aj keď zamestnáva len sám seba).

Podľa zistení znalca posudzované prečiny ublíženia na zdraví by neboli vznikli, ak by boli v posudzovanom prípade dodržané všeobecne záväzné právne a ostatné predpisy BOZP ako živnostníkom obžalovaným T. W., poškodeným O. I., tak aj p. L. L., vedúcim zamestnancom spoločnosti I. U., spol. s r.o. Zanedbanie povinností poškodeného O. I., ktoré mu vyplývali zo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP ako aj z toho vyplývajúceho podcenenia rizík pri práci na montáži oceľovej haly, ktorú vykonával vo výške a nebol žiadnym spôsobom zabezpečený proti pádu z výšky a zanedbanie povinností zamestnancov spoločnosti I. U., spol. s r.o. predovšetkým L. L., ktoré im vyplývali zo záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP a aj z toho vyplývajúceho podcenenia rizík, pretože toleroval nebezpečnú prácu pri montáži oceľovej haly aj napriek tomu, že bol na stavbe stavby vedúcim však nezabavuje obžalovaného trestnoprávnej zodpovednosti v posudzovanom skutku. Znalec špecifikoval, ktoré všeobecne záväzné právne a ostatné predpisy boli porušené - Zákonník práce, zákone č. 124/2006 Z.z. o BOZP, Vyhláška MPSVR SR č. 147/2013 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, v ktorej sú uvedené podrobnosti v starostlivosti o BOZP pri stavebných prác vrátane prác vykonávaných vo výške, ďalej Nariadenie vlády SR č. 396/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisko a STN 73 8101 Lešenia. Predmetné prenosné lešenie nevyhovovalo určeným požiadavkám, lebo ho zmontovali obžalovaný s poškodeným, hoci nemali na to oprávnenie (preukaz lešenára). Každé lešenie musí pred používaním skontrolovať odborne spôsobilá osoba (lešenár), či vyhovuje požiadavkám uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisoch BOZP. Nedošlo k odbornému navrhnutiu, montovaniu a udržiavaniu prenosného lešenia. Zodpovednosť za tento skutok mal obžalovaný T. W., lebo zmontoval nevyhovujúce prenosné lešenie a spoločnosť I. U., spol. s r.o., lebo nezabezpečila kontrolu BOZP pri montáži haly. Obe prenosné lešenia neboli opatrené prepísaným ochranným zábradlím. Lešenie alebo jeho časť sa môže odovzdať na používanie len po jeho úplnom dokončení a vybavení. K odovzdaniu lešenia neprišlo. Ak lešenie alebo jeho časť nie je úplne dokončená, musí sa zabrániť vstupu na nedokončené lešenie alebo na nedokončenú časť lešenia. Lešenie bolo dané do užívania aj keď nebolo úplne dokončené, vybavené a vystrojené podľa normy STN 7308101. Zodpovednosť za nesplnenie tejto požiadavky má obžalovaný T. W..

Podľa písm. i/ (určovať bezpečné pracovné postupy), pre montáž jednotlivých konštrukčných celkov haly mal mať obžalovaný T. W. spracovaný písomný dokument o správnych a bezpečných pracovných postupoch pri montáži haly. Ak by tak bolo, tak by pravdepodobne k posudzovanému skutku nebolo došlo, pretože by v ňom muselo byť uvedené, že sa môže pracovať vo výške len vtedy, ak sú pracovníci zabezpečení proti pádu z výšky a ďalej to kto môže viazať bremená či montovať lešenia, Obžalovaný ako vedúci zamestnanec pri montáži oceľovej haly na stavbe zrejme nepovažoval úlohy vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP za rovnocennú a neoddeliteľnú súčasť jeho pracovných povinností. Aj z tohto dôvodu vznikol posudzovaný skutok. Tiež ako živnostník obžalovaný T. W. si povinnosť (je povinný zamestnanca oboznámiť v súlade s odsekmi 1 a 2 pri jeho prijatí do zamestnania, preložení na iné pracovisko, zaradení alebo prevedení na inú prácu, zavedení novej technológie, nového pracovného postupu alebo nového pracovného prostriedku) nesplnil, resp. nepovažoval za dôležité jej plnenie, lebo zamestnancov (živnostníkov) neoboznámil so všeobecne záväznými právnymi a ostatnými predpismi BOZP so zameraním na výkon konkrétnej práce, či pracovného zamerania.

Podľa znalca mal obžalovaný ako zhotoviteľ oceľovej haly mal povinnosť pri práci sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP. Uvedenú povinnosť si však T. W. nemohol plniť, pretože sám pracoval nebezpečne a pravdepodobne preto, že považoval ustanovenia všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov za obťažujúce a pravdepodobne aj preto, že sa mu pri práci do vzniku posudzovaného skutku nevyskytla žiadna škoda na zdraví živote alebo majetku, či v ich kombinácii. Uvedené je závažné porušenie ustanovenia o kontrole dodržiavania BOZP.

Znalec skonštatoval, že poškodený O. I. nebol riadne a preukázateľne oboznámený so všeobecne záväznými právnymi a ostatnými predpismi BOZP nemohol ich ani dodržiavať. Z uvedeného vyplýva prezumpcia nevinu poškodeného za ich nedodržanie. Zodpovednosť za nedodržanie predpisov poškodeným tak spočíva na obžalovanom T.ovi W.ovi, lebo nevyžadoval od poškodeného doklad o absolvovaní oboznámenia, resp. nevykonal oboznámenie poškodeného v rámci všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP. Obžalovaný T. W. preukázal veľkú neznalosť ustanovení uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP pretože pracoval aj s poškodeným O.om I.om na lešení, ktoré nespĺňalo požiadavky príslušných predpisov BOZP, napr. Nariadenia vlády SR č. 396/2006 Z.z., Vyhlášky MPSVR SR č. 147/2013 Z.z., či STN 73 8101, a teda bolo nebezpečné.

Odvolací súd konštatuje, že znalecký posudok má zákonné nedostatky, pretože znalec v rozpore s § 145 ods. 1 Trestného poriadku riešil a zodpovedal právne otázky, ktoré však znalci hodnotiť neprináleží. Právne úvahy znalca prekročili rámec skutkových zistení v rozsahu jeho odbornosti z oblasti bezpečnosti a ochrany z zdravia pri práci a zasiahli do kompetencie orgánov činných v trestnom konaní a súdu. Je výsostne otázkou právnou, v akom právnom vzťahu boli obžalovaný a poškodený, a tiež je právnou otázkou či a kto zavinil smrť poškodeného. Znalec bol povinný sa v znaleckom posudku obmedziť na vysvetlenie toho, ako a prečo z hľadiska technických a bezpečnostných požiadaviek na prácu vo výške došlo k pádu lešenia, na ktorom pracovali obžalovaný a poškodený. Túto otázku znalec vyčerpávajúco zodpovedal, a odpoveď bola oddeliteľná od jeho nezákonných právnych úvah, preto odvolací súd v zmysle ustálenej súdnej praxe (R 61/2003) prihliadal na tú časť posudku, v ktorej právne otázky neriešil, ale sa zaoberal výhradne skutkovými otázkami spadajúcimi do odvetvia BOZP.

Po revízii dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil, keď bez výhrad a vlastnej logickej úvahy akceptoval obžalobu, ktorá sa v plnej miere opierala o znalecký posudok, vrátane nenáležitých právnych záverov znalca. Súd prvého stupňa prevzal do svojho rozhodnutia skutkovú vetu, ktorá obsahuje vymenovanie množstva právnych a iných povinností, ktoré obžalovaný pri práci na stavbe porušil, avšak bez separácie tých porušení, ktoré neboli a nemohli byť príčinou následku predpokladaného Trestným zákonom. Medzi takéto povinnosti patrí napr. porušenie povinnosti na začiatku pracovnej zmeny informovať osoby vykonávajúce stavebné práce o bezpečných pracovných postupoch a o nebezpečenstvách a ohrozeniach uvedenej v § 3 ods. 4 vyhlášky MPSVR SR č. 147/2013 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, ďalej porušenie povinnosti spracovať písomný dokument o správnych a bezpečných pracovných postupoch pri montáži haly v zmysle § 6 ods. 1 písm. i) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, porušenie povinnosti považovať úlohy vyplývajúce zo všeobecne záväzných a ostatných predpisov BOZP za rovnocennú a neoddeliteľnú súčasť jeho pracovných povinností podľa § 6 ods. 8 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, porušenie povinnosti oboznámiť zamestnancov so všeobecne záväznými právnymi a ostatnými predpismi BOZP so zameraním na výkon konkrétnej práce, či pracovného zamerania podľa § 7 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z.z., porušenie povinnosti, porušenie povinnosti sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásad bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania na pracovisku a bezpečných pracovných postupov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z. a pod. Tieto demonštratívne vymenované povinnosti obsiahnuté v skutkovej vete napadnutého rozsudku vzhľadom na svoju podstatu nemohli fakticky zapríčiniť pád lešenia a pád poškodeného. Uvedené mohlo byť zapríčinené výlučne porušením takej povinnosti, ktorá sa priamo viaže na lešenie či prácu na ňom, a nie na zásady BOZP všeobecne.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia nevenoval náležitú pozornosť tomu, prečo poškodený spadol z lešenia, hoci tento záver z vykonaných dôkazov vyplýva. Na podklade výpovedí obžalovaného a svedeckých výpovedí v spojení s použiteľnou časťou znaleckého posudku z odvetvia BOZP odvolací súd dospel k záveru, že faktickou príčinou pádu lešenia po uvoľnení strešnej konštrukcie z gurtní boli 2 faktory, a to nestabilita lešenia, na ktorom robotníci stáli, vrátane jeho nedostatočného vybavenia, a príčinou pádu robotníkov z lešenia bolo tiež ich nezaistenie bezpečnostným lanom. Uvedený skutkový záver, ktorý potvrdil aj znalec, bolo potrebné zreteľne premietnuť do skutku (bez ostatných z následkom nesúvisiacich okolností) a následne právne posúdiť, či bol obžalovaný za vady lešenia a absenciu lana pri práci zodpovedný a na základe akých právnych predpisov. Tieto otázky boli povinné zodpovedať výlučne orgány činné v trestnom konaní a následne súd prvého stupňa. Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa si dané otázky ani nepoložil, ale prevzal skutok z obžaloby s nesprávnymi a nenáležitými závermi znalca, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol rozsudkom, a to na základe uspokojivo zisteného skutkového stavu v konaní pred súdom prvého stupňa.

Odvolací súd na základe listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a výpovede obžalovaného dospel k záveru, že medzi obžalovaným nevznikol pracovnoprávny vzťah tak, ako to ustálil súd prvého stupňa. Tiež sa nejednalo o nelegálnu prácu tak, ako konštatoval znalec. Právny pojem „nelegálna práca“ je súčasťou zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a je definovaný ako vykonávanie závislej práce pre právnickú osobu alebo pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom. Vo vyšetrovacom spise sa však nachádza živnostenský list poškodeného O. I., z ktorého vyplýva, že od 18.11.2011 bol nositeľom živnostenského oprávnenia na prípravné práce k realizácii stavby a tiež na dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov. Z tohto dôkazu rezultuje, že poškodený bol podnikateľom vykonávajúcim činnosť vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku, čo vylučuje záver o závislosti jeho práce v zmysle zákonnej definície nelegálnej práce. Medzi obžalovaným a poškodeným nevznikol pracovnoprávny vzťah, ale vzťah obchodnoprávny, resp. túto skutočnosť nemožno vylúčiť, pretože vzhľadom na to, že poškodený zomrel, a teda nemohol vykonané práce obžalovanému fakturovať, nie je možné objektívne zistiť, či by práce fakturoval alebo nie. V tomto smere je skutková veta napadnutého rozsudku nesprávna a v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, a teda odvolací súd okrem vyššie rozobratých porušení povinností zo skutkovej vety odstránil aj všetky porušenia povinností vyplývajúcich zo Zákonníka práce.

Následne odvolací súd pristúpil k hodnoteniu, či a na akom právnom základe obžalovaný zodpovedal za porušenie povinností, ktoré boli v príčinnej súvislosti s naklonením lešenia a pádom poškodeného z lešenia. Na právne postavenie obžalovaného na stavbe bolo potrebné aplikovať nasledovné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci povinnosti a opatrenia ustanovené týmto zákonom sa v rozsahu nevyhnutnom na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vzhľadom na povahu činnosti vzťahujú aj na fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, a na jeho príbuzných v priamom rade, súrodencia a manžela, ak sa podieľajú na plnení jej podnikateľských úloh.

Príloha č. 3, oddiel II, bodov 5 a 6 nariadenia Vlády SR č. 396/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisko

5.1 Pádu z výšky sa musí zabrániť technickými opatreniami, predovšetkým pevným a dostatočne vysokým zábradlím, ktoré musí mať aspoň zarážku pri podlahe, držadlo pre ruky (madlo) a strednú výstuhu, alebo iným rovnocenným riešením.

5.2 Práce vo výškach je možné vykonávať len vtedy, ak sa použijú vhodné prostriedky kolektívneho zabezpečenia, napríklad zábradlia, plošiny alebo záchytné siete.

Ak povaha prác neumožňuje použiť tieto zariadenia, musia sa poskytnúť vhodné prostriedky umožňujúce prístup a musia sa použiť prostriedky osobného zabezpečenia proti pádu.

## 6. Lešenia a rebríky

6.1 Každé lešenie musí byť odborne navrhnuté, montované a udržiavané, aby bolo bezpečné po stránke statickej, funkčnej a pracovnej.

6.3 Lešenia musí skontrolovať odborne spôsobilá osoba.

Na podklade zmluvy o dielo uzavretej medzi obžalovaným a spoločnosťou I. U., spol. s.r.o. dňa 21.04.2016 mal obžalovaný na stavenisku postavenie zhotoviteľa, ktorý sa v zmysle zmluvného ustanovenia zaviazal vykonať dielo v súlade so všetkými platnými normami a požiadavkami dodržiavania BOZP. Objednávateľ sa prevzal na seba zmluvnú povinnosť kontrolovať dodržiavanie pravidiel BOZP. Uzavretím zmluvy o dielo s uvedeným zmluvným dojednaním sa obžalovaný stal nositeľom povinností o BOZP určených právnymi predpismi pre fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom, a ktorá vykonáva činnosť na stavenisku v rámci svojho podnikania. Keďže nebol sám odborne spôsobilý dodržať ustanovenie bodu 6.1 citovaného nariadenia vlády, a odborne navrhnuť a zmontovať lešenie, bol povinný zabezpečiť splnenie tejto požiadavky odborne spôsobilou osobou v zmysle citovaného bodu 6.3 nariadenia vlády, k čomu však nedošlo. Hoci obžalovaný vypovedal, že poškodený tvrdil, že mal lešenársky preukaz, vzhľadom na dôležitosť lešenia v zmysle predchádzania škodám na zdraví bol obžalovaný povinný presvedčiť sa, že poškodený je skutočne osobou odborne spôsobilou montovať lešenie a skontrolovať, či jeho funkčnosť zodpovedá citovaným predpisom o práci vo výške. Nakoľko tak obžalovaný neučinil a poškodený nemal lešenársky preukaz, nesie v tomto smere zodpovednosť za to, že lešenie nespĺňalo požiadavky na BOZP.

Povinnosť použiť prostriedky osobného zabezpečenia sa vzťahovala tak na obžalovaného ako aj na poškodeného, ktorý tiež ako podnikateľ bol povinný sám rešpektovať podmienky určené v bode 5.2 citovaného nariadenia vlády v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a použiť bezpečnostné lano, pričom obžalovaný ako zhotoviteľ diela bol povinný zabrániť poškodenému pracovať vo výške bez uvedeného prostriedku osobného zabezpečenia.

Na podklade porušenia uvedených povinností, ktorých nesplnenie je priamou príčinou pádu poškodeného z lešenia a následne jeho smrti obžalovaným, odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že aj poškodený zaviniel, že k jeho úrazu došlo porušením povinnosti byť zabezpečený proti pádu z výšky lanom, bolo aj jeho opomenutie príčinou vzniku následku. Objednávateľ diela spoločnosť I. U., spol. s.r.o. splnila svoju zákonnú povinnosť preškoliť osoby pracujúce na stavbe o BOZP, keď dňa 18.01.2016 v Levoči zabezpečila poučenie obžalovaného aj poškodeného o BOZP, konkrétne ich oboznámenie o.i. s nariadením vlády SR č. 396/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných požiadavkách na stavenisko (č.l. 60-61). Dňa 02.05.2016 obžalovaný a poškodený absolvovali v rámci BOZP skúšobný test (č.l. 90 - 91), v ktorom im boli položené aj otázky týkajúce sa lešenia a zábradlia, pričom obaja zodpovedali tieto otázky správne. Po prevzatí staveniska boli preškolení Ing. J.om I.om, zástupcom objednávateľa, kontrola BOZP bola zabezpečená i zo strany investora - spoločnosti L., s.r.o. Ing. L.. Uvedené subjekty však kontrolu bezpečnosti vykonávali len formálne, pretože ak reálne chodili na stavenisko a videli lešenie, boli povinní rozpoznať, že toto nie je pevne ukotvené k zemi a nemá príslušné zábradlie, avšak napriek uvedenému tak I. U., s.r.o. ako aj L., s.r.o. nezabránili obžalovanému a poškodenému pracovať na danom lešení. Obžalovaný bol zhotoviteľom stavby, prevzal stavenisko, bol vo vzťahu k objednávateľovi zodpovedný za BOZP, nemal umožniť nebezpečnú prácu na podklade titulu zmluvy s objednávateľom, ktorý inak zodpovedá za škodu spôsobenú pri realizácii stavby. Zavinenie smrti poškodeného O. I. preto treba pričítať nielen obžalovanému T.ovi W.ovi, ale aj spoločnosti I. U. spol. s.r.o., spoločnosti L., s.r.o. a aj samotnému nebohému poškodenému. Z tohto dôvodu v súlade s ustálenou súdnou praxou odvolací súd neuznal obžalovaného vinným v kvalifikovanej skutkovej podstate, ale len v základnej skutkovej podstate, a to na základe spoluzavinenia ďalších troch subjektov, ktoré tiež boli nositeľmi zákonných povinností podľa zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Keby ktorýkoľvek z nich splnil svoju zákonnú povinnosť a neumožnil poškodenému pracovať na lešení, ktoré nespĺňalo bezpečnostné požiadavky, k úrazu s tragickým následkom by nebolo došlo.

Na základe týchto skutočností odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku pri zachovaní konania obžalovaného a jeho následku (jednota skutku) upravil skutkovú vetu v súlade s požiadavkami na jej obsah, ktorý má zahŕňať okolnosti tvoriace skutkovú podstatu trestného činu, a skutok právne kvalifikoval

ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný z vedomej nedbanlivosti spôsobil poškodenému smrť.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu odvolací súd v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona zisťoval existenciu, závažnosť a pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom v zhode so súdom prvého stupňa zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný viedol doposiaľ riadny život. Nezistil žiadne priťažujúce okolnosti.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný T. W. sa dopustil prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, ktorého trestná sadzba určená v osobitnej časti Trestného zákona je až na 3 roky. Prihliadajúc na skutočnosť, že sa jedná o nedbanlivostný trestný čin spáchaný osobou, ktorá nie je kriminálne závadová, a ktorej konanie (opomenutie) bolo len jednou z viacerých príčin smrteľného následku, odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu vyjadrený v citovaných ustanoveniach zákona možno dosiahnuť uložením podmiennečného trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona, pričom inú zákonnú možnosť odvolací súd ani nemal, nakoľko v súlade so zákazom reformationis in peius (zmeny k horšiemu) podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku nemohol bez odvolania prokurátora zhoršiť postavenie obžalovaného. Pri výmere trestu mal odvolací súd na zreteli predovšetkým nenapraviteľný následok, o ktorý sa obžalovaný svojou vedomou nedbanlivosťou výrazným spôsobom pričínil, a ďalšie okolnosti prípadu spočívajúce v hrubom zanedbávaní bezpečnostných opatrení pri práci na stavenisku, a preto vymeral obžalovanému trest v hornej polovici trestnej sadzby, ktorý podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Odvolací súd napriek tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s vykonávaním stavebných prác, kedy konal v rozpore so zákonom, neuložil na rozdiel od súdu prvého stupňa obžalovanému aj trest zákazu činnosti. Trest zákazu činnosti tak, ako ho formuloval súd prvého stupňa, predstavuje neprimeraný zásah do osobnej sféry obžalovaného a jeho rodiny, pretože mu odníma možnosť vykonávať všetky práce, na ktoré má obžalovaný živnostenské oprávnenie. Odvolací súd dospel k záveru, že takýto trest je v rozpore s ústavnými právami obžalovaného a nezodpovedá ustanoveniu § 34 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého má trest postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Ak je obžalovaný živnostníkom v odvetví stavebníctva, nie je správne trestom zákazu činnosti ho nútiť hľadať si prácu v inom odbore, navyše v regióne s vyššou mierou nezamestnanosti, v ktorom obžalovaný žije. Uvedené je o to neprijateľnejšie, že obžalovaný je otcom maloletého dieťaťa a živiteľom rodiny. Za týchto okolností odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné zdôrazniť ochrannú funkciu trestu a tiež funkciu výchovnú, a preto pristúpil k uloženiu povinnosti obžalovanému podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona, kedy obžalovanému uložil povinnosť uchádzať sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia o lešenársky preukaz. Takéto obmedzenie na rozdiel od trestu zákazu činnosti bude pozitívnym stimulom pre obžalovaného na zvýšenie kvalifikácie na prácu, ktorú vykonáva ako živnosť, bude naňho pôsobiť výchovne v zmysle konfrontácie s bezpečnostnými požiadavkami na stavebné práce, bude musieť vyvinúť úsilie na získanie uvedenej kvalifikácie, kde je znázornený moment represie, a v neposlednom rade takýto postup zabezpečí, aby sa v budúcnosti nedopustil pochybení v súvislosti s prácou na nevyhovujúcom lešení.

Počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia je obžalovaný okrem absolvovania príslušného kurzu za účelom získania lešenárskeho preukazu povinný viesť riadny život, nedopustiť sa trestného činu, priestupku ani iného protispoločenského konania, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčil, a trest odňatia slobody vo výmere 2 roky vykoná.

V adhéznom konaní, v ktorom si Dôvera Zdravotná poisťovňa, a.s. a pozostalá J. R. riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, odvolací súd vzhľadom na právny záver, že úraz a smrť poškodeného bola spôsobená nielen zavinením obžalovaného, ale aj ďalších subjektov, podľa § 288 ods. 1 Trestného

poriadku odkázal poškodených na civilný proces. Dôvodov tohto výroku je skutočnosť, že preukazovanie miery zavinenia obžalovaného v porovnaní s mierou zavinenia ostatných subjektov presahuje potreby trestného konania a neprimerane by ho predĺžilo.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.